Krimināllieta Nr. 11089044814
Lietvedības Nr. K29-1140/16/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016. gada 1. decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A. Dzērve,
piedaloties prokurorei D. Nusbaumai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas.
Pārbaudījusi krimināllietas materiālus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja svešas mantas prettiesisku iegūšanu, būdams persona, kurai šī manta uzticēta (piesavināšanās), un konkrēti:

2012. gada 1. februārī SIA "VITA CREDIT" telpās Maskavas ielā 240, Rīgā, /pers. A/ kā līzinga ņēmējs noslēdza ar līzinga devēju SIA "VITA CREDIT" Atgriezeniskā Finanšu līzinga līgumu Nr. VC00040 (turpmāk – līzinga līgumu) par 2000. izlaiduma gada automašīnas "BMW 530", ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, šasijas Nr. /numurs/, iegādi, piešķirot /pers. A/ finansējumu 4000 EUR apmērā. Ar līzinga līguma saturu un noteikumiem, kā arī pievienoto ikmēneša maksājumu grafiku /pers. A/ bija iepazīstināts. Īpašuma tiesības uz minēto transportlīdzekli Ceļu satiksmes drošības direkcijā tika reģistrēts uz SIA "VITA CREDIT" vārda, savukārt /pers. A/ tika reģistrēts kā transportlīdzekļa turētājs. Transportlīdzeklis tika nodots /pers. A/ lietošanā un valdījumā Maskavas ielā 240, Rīgā, tādējādi uzticot viņam SIA "VITA CREDIT" mantu.

Sākot no 2013. gada 17. augusta /pers. A/ pārstāja veikt maksājumus saskaņā ar līzinga līguma atmaksas grafiku. Tā kā /pers. A/ nepildīja līzinga līguma noteikumus, 2013. gada 8. oktobrī līzinga devējs SIA "VITA CREDIT" nosūtīja viņam paziņojumu par atkāpšanos no līguma un lūdza līdz 2013. gada 25. oktobrim veikt no minētā līzinga līguma izrietošā kopējā parāda summas 3246,49 EUR samaksu, bet, ja samaksa netiks veikta, tad 2013. gada 25. oktobrī nodot SIA "VITA CREDIT" pārstāvim /pers. A/ valdījumā esošo automašīnu "BMW 530", ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/. Saņemot minēto paziņojumu, /pers. A/ to ignorēja, līzinga maksājumus neveica, kā arī minēto transportlīdzekli SIA "VITA CREDIT" nenodeva, bet, mantkārīgu tieksmju vadīts, ļaunprātīgi, izmantojot apstākli, ka automašīna viņam bija uzticēta, prettiesiski turpināja rīkoties ar to pēc saviem ieskatiem. Pēc kā pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā laikā, kad automašīna atradās /pers. A/ nelikumīgā valdījumā un tika bojāta ceļu satiksmes negadījumā, /pers. A/ to pārdeva pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotai personai, tādējādi rīkojās ar to kā ar savu.

Ar šādām savām prettiesiskām darbībām /pers. A/ piesavinājās SIA "VITA CREDIT" piederošo mantu 3500 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē apliecināja, ka viņam ir saprotama valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzība par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas, sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un lūdza pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas, jo viņš izdarīja SIA "VITA CREDIT" piederošas automašīnas pret tiesisku iegūšanu, būdams persona, kurai šī manta uzticēta (piesavināšanās). Apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi cietušās pārstāves un prokurores viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas izdarīja mazāk smagu noziegumu.

Izanalizējot /pers. A/ personību, ir noskaidrots, ka viņš:

- Uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi administratīvi sodīts (lietas 28., 88. lapa);
- agrāk nesodīts (lietas 87. lapa)
- no vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, vidējā izglītība, apgādājamo nav, strādā SIA /nosaukums/ par tirdzniecības pārstāvi, dzīvo /adrese A/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 179. panta pirmo daļu par svešas mantas prettiesisku iegūšanu vai izšķērdēšanu, ja to izdarījusi persona, kurai šī manta uzticēta vai kuras pārziņā tā atradusies, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņa vaļsirdīgi atzina savu vainu un nožēloja izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. panta nosacījumus, proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību un vecumu, materiālo un ģimenes stāvokli, atbildību mīkstinošo apstākli, to, ka atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti. Tiesa ņem vērā to, ka /pers. A/ agrāk nav sodīts, pret viņu nav ierosināti citi kriminālprocesi.

Tiesas ieskatā tieši valsirdīgā atzīšanās izdarītajā, tiesas sēdē izteiktā nožēla par izdarīto ir viens no būtiskākajiem priekšnoteikumiem, kas ļauj tiesai iegūt pārliecību par to, ka vainīgais ir izdarījis pozitīvus secinājumus un turpmāk centīsies likumpārkāpumus vairs nepieļaut. Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir mēģinājis izdarīt secinājumus pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas un ir centies iekļauties vispārpieņemtajās sabiedrības uzvedības un morāles normās, ir pastāvīga dzīves vieta un darba vieta, tādējādi tiesa secina, ka soda mērķi var sasniegt, neizolējot /pers. A/ no sabiedrības.

Ievērojot minēto, lai ievērotu soda un noziedzīga nodarījuma samērības principu, panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, tiesa secina, ka apsūdzētajam sods nosakāms piespiedu darbu veidā, kas sabiedrības labā sasniegs tā piemērošanas mērķi – veiks /pers. A/ audzinošo un preventīvo funkciju.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40. pantu piespiedu darbs ir personas piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40. panta otro daļu piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Tiesa, izvērtējot minēto, nekonstatē apstākļus, kuri liegtu apsūdzētajam izpildīt piespiedu darbu.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā piespiedu darbs disciplinēs apsūdzēto. Turklāt apsūdzētā uzvedību piespiedu darbu veikšanas laikā kontrolēs Valsts probācijas dienests, tādējādi samazinot iespēju izdarīt citus likumpārkāpumus, bet vienlaicīgi sniedzot sabiedrībai labumu ar savu darbu. Tāpat tiesa ņem vērā ka, piespriežot piespiedu darbu, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama apstākļos, kad apsūdzētais atzīst savu vainu.

Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet no tiesu prakses (sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Tiesa atzīst, ka papildsods – mantas konfiskācija –, kas paredzēta Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā, kas nav obligāts, piemērot nav nepieciešams, jo nav konstatēts, ka /pers. A/ piederētu kāda manta.

Cietusī SIA "VITA CREDIT" pieteikusi kaitējuma kompensāciju 3285,49 EUR apmērā, apsūdzētais to atzina, tādējādi tiesa atzīst, ka kaitējuma kompensācija ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Drošības līdzeklis /pers. A/ netika piemērots.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 120 (viens simts divdesmit) stundām, bez mantas konfiskācijas.

P ē c sprieduma stāšanās likumīgā spēkā /pers. A/ 10 darba dienu laikā jāreģistrējas Valsts probācijas dienesta Rēzeknes teritoriālajā struktūrvienībā piespiedu darba izciešanai, Atbrīvošanas alejā 93a, Rēzeknē.

Drošības līdzekli /pers. A/ neizraudzīt.

Piedzīt no /pers. A/ par labu cietušajai SIA "VITA CREDIT" kaitējuma kompensāciju 3285,49 EUR (trīs tūkstoši divi simti astoņdesmit pieci *euro*, 49 centi) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese (*personiskais paraksts*) A. Dzērve